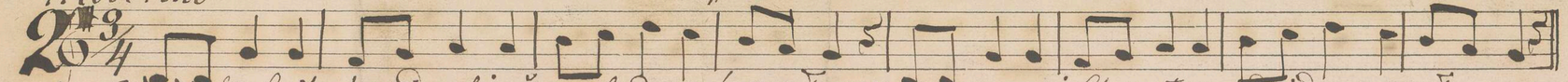
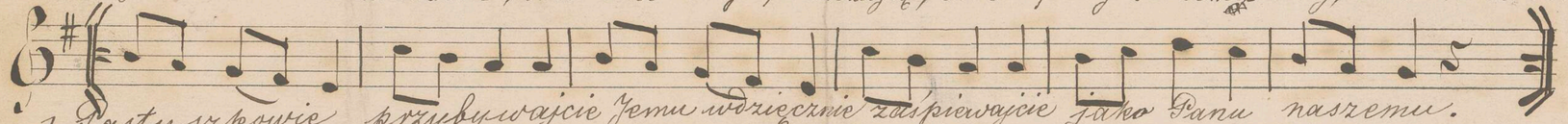
Moderato

Soprano

1. W Betlejem leży, każdy bieży kolędować małemu Jezusowi Chrystusowi dzisiaj narodzonemu.
2. My też sami z podarunkami za wami pospieszymy: a, tak tego maleńkiego niech wszyscy zobaczymy.
3. Najprzód tedy niechaj wszędy zabrzmi świat wesołości, że posłany nam jest dany Emanuel w niskości.
4. Witaj Panie co się stanie, że roskoszy Niebieskie, (że posłany nam jest) opuściłeś, a zstąpiłeś na te niskości ziemskie.
5. Cóż w żłóbeczku nie w łóżeczku na sianie położony; czom z bydlęty, nie z parchęty, w stajni jesteś złożony.
6. Twoje państwo i poddaństwo, jest świat cały o Boże! Tyś drogi kwiat; czemuż Cię świat przyjąć niechce choć może.
7. Ranne głosy pod niebiosy wzbijają się Rachel; gdy swe syny bez przyczyny, w krwawej widzi kąpieli.
8. Trzej Królowie Monarchowie, wschodni kraj opuszczają; serc ofiary z trzema dary, tobie Panu dają.

1. Pastuszkowie przybywajcie Jemu wdzięcznie zaśpiewajcie jako Panu naszemu.
2. Jak ubogo — narodzony, płacze, w żłobie położony; więc Go dziś pocieszemy
3. Jego tedy przywitajmy; z Aniołami zaśpiewajmy: chwała na wysokości.
4. Miłość twoja to sprawiła, by człowieka wywyższyła, pod nieba Empirejskie.
5. By człek Bianu przyrównany, grzesznik bydlęciem nazwany; przezemnie był zbawiony.
6. Bo świat doczesne marności zwykł kochać; mnie ze swej złości, krzyżowe ścile łoże.
7. Większe mnie dla nich kąpanie, w krwawym czeka oceanie; zkąd niebo będą mieli
8. Darami się kontentuje, bardziej serca ich szacuje. Za to niech Niebo mają.

Biblioteka TNP

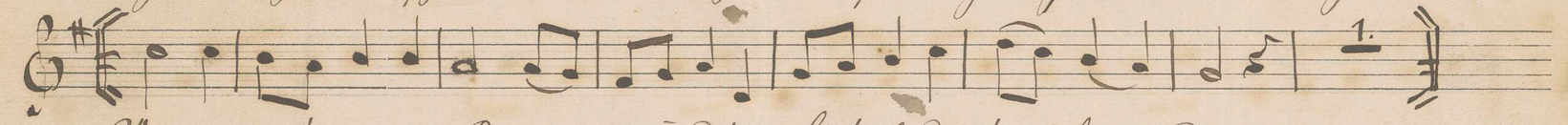
Muz. 241/1

Moderato

Sopran o

1. A w dzień na-ro-dze-nia Sy-na je-dy-ne-go, Oj-ca prze-wiecz-ne-go Bo-ga praw-dzi-we-go;
2. Pan na po-ro-dzi-ła Nie-bies-kie dzie-ciąt-ko, wziło-bie po-ło-ży-ła ma-łe pa-cho-ląt-ko
3. Sło-ro pas-tusz-ko-wie o tem u-sły-sze-li, za-raz do Be-tle-em coprędzej bie-że-li
4. Przy-szedł-szy do sze-jy, wi-dzą że Ma-ry-a prze-czys-ta pa-nien-ka śliczna jak li-li-a

1. We-so-łe śpie-waj-my Pa-nu chwa-łę daj-my. Oj ko-le-da ko-le-da.
2. Pas-te-rze śpie-wa-jąc, na mul-tan-kach gra-ją. Oj ko-le-da ko-le-da.
3. Po-wi-taś dzie-ciąt-ko ma-łe pa-cho-ląt-ko Oj ko-le-da ko-le-da.
4. Po-wi-ja w pie-luszki Sy-na bez poduszki Oj ko-le-da ko-le-da.
5. A Józef staruszek w żłóbeczku mu ściele, bydlęce wygryzki, a siana niewiele.
Wół z Osłem klękają, para zagrzewają. Oj Kolęda, Kolęda.
6. Mówi im staruszek, zaśpiewajcie pięknie, bo się złego głosu dzieciątko przelęknie;
Albo-też zagrajcie; Panu chwałę dajcie. Oj Kolęda, Kolęda.
7. I tak wszyscy społem w około stanęli, Panu maleńkiemu wesoło krzyknęli:
Panie! daj być w niebie, niech chwalemy Ciebie. Oj Kolęda, Kolęda.

Biblioteka TNP
Muz. 241/2

Papieru St. Winiarskiego, w Warszawie, Nowy Świat № 53.

Soprano.

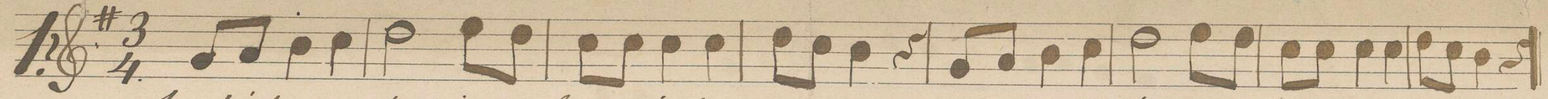
1. W żłobie leży, kaxdy bieży kolędować małemu, Jezusowi Chrystusowi dziś donoszestanemu.
2. My też sami z pośneczkami za warti pospiszymy, a tak tego malenkiego niech wszyscy zobaczymy
3. Najprzód tedy niechaj wszedy zabrzmi świat wesołości, że postany nam jest dany Emmanuel z nistości
4. Witaj Panie, co się stanie, że z wysokość Niebieskie opuściles, a upapiles na te niskości ziemskie

1. Pastuszkowie przybywajcie, Jemu w dzień czcie zaśpiewajcie; jako Panu naszemu.
2. Jak ubo- go narodzony, płacze, w stajni położony; więc Jemu dziś pocieszmy.
3. Jego tedy przywitajmy, z Anio- ła - mi zaśpiewajmy; chwałę na wysokości.
4. Miłość twoja to sprawiła, by człowie- ka wyprzyszyła, past niebi Empirejskie.
5. Czemu w żłobecz ku nie w łóżeczku na sianie położony czemu z bydlęty, nie z panięty, w stajni jesteś ułożony.
By człek sianu przyrównany, grzesznik bydlęciem nazwany, przezemnie był zbawiony.
6. Twoje państwo i poddaństwo jest świat cały o Boże! Jak drogi kwiat: czemuś Cię świat przyjął
Bo świat doczesne marności, z wygnił kochać: mniś ze swej złości, krzywdy siebie Boże. niechce chcieć może
7. Ranne głosy pod niebiosy rozbijają się Rackli, gdy swe syny bez przyczyny, w krwawej widzi rozpiędzy
Większe mnie dla nich są pokuty, w kwiatowym mrzeka oczarze, skąd z nieba będą mieli.
8. Przyjdą Królowie Monarchowie, wschodni kraj opuszczają: serc ofiary z brzemienny Tobie Panu oddają.

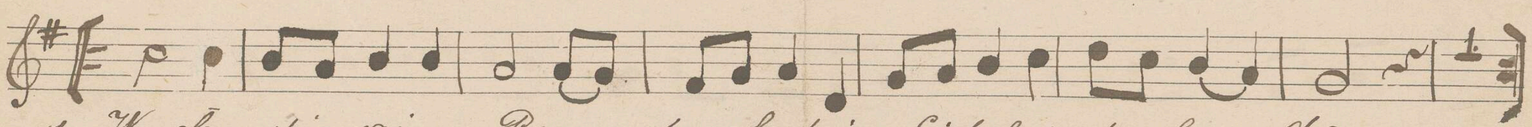
Docwarni się tam tej bijąc, bardziej serca jich szacuję, żato niech Nieba mają.

BIBLIOTEKA X. HUBERTÓW
Biblioteka TNP im. Zielińskich

Mus. 241/1

1. A w dzień narodzenia Syna jedynego Ojca przedwiecznego Boga prawdziwego,
2. Panna porodziła Niebieskie dzieciątko w żłobie położyła małe pacholątko:
3. Skoro pastuszkowie o tem usłyszeli, zaraz do Betle-em zaprzężaj biegli,
4. Przyszedłszy do szopy, widzą że Mary-a przecyста panien-ka śliczna jak lilija.

1. Wesołō śpiewajmy, Panu chwalę dajmy Ej kolęda, ko-lę — da.
2. Pasterze śpiewają, na multanki grają. Ej kolęda, kolę-da.
3. Powiłe dzieciątko małe pacholątko. Ej kolęda, ko-lę-da.
4. Powija w pieluszki Syna, bez poduszki. Ej kolęda kolęda.
5. A Józef starowek w żłobeczku mu zajdzie, bydlęcia wygrzyska, a siana nie bidzie.
   Wół z osłem klękają, parą zagrzewają. Ej kolęda ko-lę-da.
6. Mowi im starowek, zaśpiewajcie pięknie, bo się z tego głosu dzieciątko przelęknie
   Albo też zagrajcie, Panu chwałę dajcie. Ej kolęda, kolęda.
7. I tak wszyscy społem w około stanęli, Panu maleńkiemu wesołe kolędy
   Panie! daj być w niebie wiecznie chwalony Ej kolęda kolęda

M. Ż.
K. Pigła

Biblioteka TNP im. Zbigniewa Raszewskiego

Muz. 241/2

Sopran

1. W żłobie leży, każdy bieży kolędować małemu Jezusowi Chrystusowi dziś do nas zesłanemu.
2. My też sami z piosneczkami za wami przypieszymy, a tak tego maleńkiego niech wszyscy zobaczymy.
3. Najprzód tedy niechaj wszędy zabrzmi świat w wesołości, że postany nam jest dany Emanuel w niskości.
4. Witaj Panie: co się stanie, że z nieba niebieskie opuściłeś, a z stajpiłeń na te niskości ziemskie.
5. Czem w żłóbeczku i nie w łóżeczku na cudnie położony, czem z bydlęty nie z pomienty w stajni jesteś zbożony.
6. Twoje państwo i poddaństwo jest świat cały o Boże! Tyś drogi świat: czemuż cię świat przyjąć niechcieć może
7. Dzwonne głosy pod niebiosy wzbijają się Rachelę, gdy swe syny bez przyczyny, w krwawej widzi kąpieli
8. Trzej Królowie Monarchowie, wschodni kraj opuszczają: serc ofiary z trzema dary Żłobie Panu oddają.

1. Pastuszkowie przybywajcie, Jemu wdzięcznie zaśpiewajcie; jako Panu naszemu.
2. Jak ubo-go narodzony, płacze, w stajni położony, więc Go dziś pocieszemy.
3. Jego tedy przywitajmy; z Aniołami zaśpiewajmy; chwała na wysokości.
4. Miłość Twoja to sprawiła, by człowieka wywyższyła pod niebo Empirejskie.
5. By człek stanu przeklętnany, grzesznik będącem knechtowany, przezemnie był zbawiony.
6. Bo świat (cały) złeczeme mądrości, zwykł kochać: mnie ze swej złości, krzyżowe śnie łoże.
7. Ciężkie mnie dla nich kąpiele, w krwawym czeka oceanie, zkąd niebo będą mieli
8. Dawami się kontentujem łaskawej serc ich zaczujem Za to niech nieba mają.

Finis

Biblioteka TNP im. Zeleńskich

Muz. 241/1

Soprano

1/ W dzień narodzenia Syna jedynego Ojca przedwiecznego Boga prawdziwego
2/ Panna porodziła Niebieskie dzieciątko w żłobie położyła małe pacholątko
3/ Skoro pasterzkowie o tem usłyszeli, zaraz do Betlem co prędzej bieżeli
4/ Przyszedłszy do szopy widzą że Marya przeczysta panienka śliczna jak lilijo
5/ A Józef Staruszek w żłóbeczku mu ścielę, bydlęce wygryzki, a siana niewiele
6/ Mówi im staruszek, zaśpiewajcie pięknie, bo się z tego głodu dzieciątko przelęknie
7/ I tak wszyscy społem w około stanęli, Panu maleńkiemu wesoło krzyknęli

1. Wesoło śpiewajmy, Panu chwałę dajmy Ej kolęda ko — lę — — da
2 Pasterze śpiewają, na multankach grają. Ej kolęda, ko — lę — — da
3 Powitać dzieciątko małe pacholątko; — Ej kolęda, ko — lę — — da
4 Powijan w pieluszki, Syna, bez poduszki; — Ej kolęda ko — lę — — da
5 Wół z Osłem klękają, parą ogrzewają — Ej kolęda ko — lę — da
6 Albo też zagrajcie; Panu chwałę dajcie Ej kolęda ko — lę — da
7 Panie! daj być w niebie niech chwalemy Ciebie Ej kolęda kolęda

Biblioteka TNP im. Zielińskich
Biblioteka TNP im. Zielińskich
Muz. 241/2

Alto

Moderato.

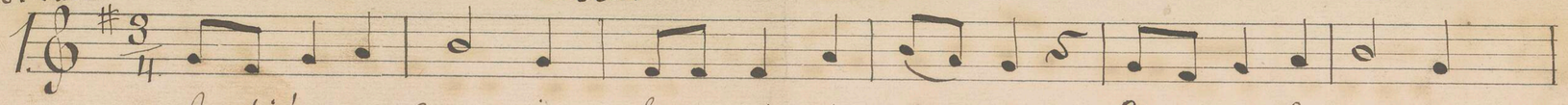
1. W żłobie leży każ-dy bie-dny ko-lę-do-wać ma-łe-mu, Je-zu-so-wi Chrystu-so-wi dziś do nas za-sta-ne-mu.
2. My też za-mi z pio-sen-ka-mi za twa-mi po-śpie-sze-my; a tak te-go ma-leń-kiego niech wszy-scy za-ba-cze-my
3. Naj-przód te-dy nie-chaj wszę-dy za-brzmi świat we-so-łość-ci, że po-sła-ny nam jest da-my Em-ma-nu-el w nie-dość-ci
4. Hi-taj Pa-nie! co się sta-nie że ros-ko-szy Nie-bies-kie, o-puś-ci-Teś, a zstą-pi-Teś na te nis-kości ziems-kie?

1. Pas-tusz-ko-wie przy-by-waj-cie, Je-mu wdzię-cznie zaś-pie-waj-cie; ja-ko Pa-na na-sze-mu.
2. Jak u-bo-go na-ro-dzo-ny, płacze, w staj-ni po-to-żo-ny; więc Go dziś po-cie-sze-my.
3. Że-go te-dy przy-wi-taj-my; z ust-nio-ta-mi zaśpie-waj-my: chwa-ła na wy-so-kość-ci.
4. Mi-łość two-ja to spra-wi-ła, by czło-wie-ka wy-wyż-szy-ła, pod Nie-ba Em-pi-rejs-kie.
5. Czem w żłóbeczku nie w łóżeczku, na sianie położony: czem z bydlęty nie z panięty w stajni jesteś złożony.
By człek siłom przyrównany, grzesznik bydlęciem nazwany; przezemnie był zbawiony.
6. Twoje państwo i poddaństwo, jest świat cały, o Boże! Tyś drogi kurat: czemuż Cię świat przyjąć niechce
Bo świat doczesne marności, zwykł kochać: mnie ze swej złości, krzyżowe ścielę łoże. chcieć może
7. Ranne głosy pod niebiosy wzbijają się Racheli; gdy swe syny bez przyczyny, w krwawej wódzi kąpieli.
Większe mnie dla nich kąpanie, w krwawym czerwonym oceanie; zkąd niebo będą mieli.
8. Trzej królowie Monarchowie wschodni kraj opuszczają: trzy ofiary z trzema dary, tobie Panu oddają.
Darami się kontentuje, bardziej serca ich szanuje. Da to niech Niebo mają.

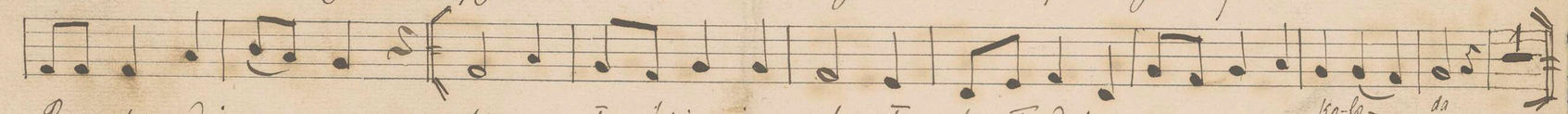
Biblioteka TNP im. Zofii Stryjeńskiej
Muz. 241/1

Moderato

Alto.

1. A w dzień na-ro-dze-nia Sy-na je-dy-ne-go, Oj-ca przed-wiecz-ne-go
2. Pan-na po-ro-dzi-ła Nie-bieskie dzie-ciąt-ko, w żło-bie po-ło-ży-ła
3. Sko-ro pas-tusz-ko-wie o tem us-ły-sze-li, za-raz do Be-tle-em
4. Przy-szedł-szy do szo-py, wi-dzą że Ma-ry-a prze-czy-sta pa-nien-ka

Boga praw-dzi-we-go; 1. We-so-ło śpie-waj-my chwa-łę chwa-łę daj-my.
ma-łe pa-cho-łąt-ko; 2. Pa-ste-rze śpie-wa-ją, na mul-tan-kach gra-ją
co-prę-dzej bie-że-li; 3. Po-wi-tać dzie-ciąt-ko ma-łe pa-cho-łąt-ko
śliez-na jak li-li-a; 4. Po-wi-ja w pie-luszki, Sy-na, bez po-duszki

Ej ko-lę-da, ko-lę-da

5. A Józef staruszek w żłóbeczku Mu ściela, bydlęce wygryzki, a siana niewiele.
Wół z Osłem klękają, parą zagrzewają. Ej kolęda, kolęda.
6. Mówi im staruszek, zaśpiewajcie pięknie, bo się złego głosu dzieciątko przelęknie:
Albo też zagrajcie, Panu chwałę dajcie. Ej kolęda, kolęda.
7. I tak wszyscy spółem w około stanęli, Panu maleńkiemu wesoło krzyknęli.
Panie! daj być w niebie, niech chwalebny Ciebie. Ej kolęda, kolęda.

Biblioteka TNP im. Zielińskich
Muz. 241/2

Moderato

Alta.

1. Wżto-bie le-ży każdy bie-ży ko-lę-do-wać ma-Te-mu Je-zu-so-wi Chrys-tu-so-wi dziś donas xe-stia-ne-mu

2. My też sa-mi z pio-sen-ka-mi za wa-mi po-śpie-szmy; a tak tego malenkiego niech wszyscy zobaczemy

3. Nay-przód te-dy nie-chay wrę-dy za-brzmi swiat we-so-Te-sci, że po-sta-ny nam jest da-ny Ema-nu-el w niskości.

4. Wi-tay Pa-nie! co się sta-nie że nos-ko-szy Nie-bies-kie, o-pus'-ci-Teś, a zstą-pi-Teś na te nis-kosci ziems-kie]

1. Pas-tusz-ko-wie przy-by-way-cie, Je-my wdzię czmie przy-by-way-cie ja-ko Pa-ny na-sze-mu zaś-pie-

2. Tak u-bo-go na-ro-dzo-ny, pia-cze, w staj-ni po-To-żo-ny więc go dziś po-cie-sze-my

3. Je-go te-dy przy-wi-taj-my; z Anio-Ta-mi zaś-pie-waj-my! chwa-Ta na wy-so-kos-ci.

4. Mi-łość twoja to spra-wi-Ta, by ekto-wie-ka wy-wyż-szy-Ta, pod Nieba Em-pi-rejs-kie.

5. Czem w złobeczku nie łóżeczku, na sia-nie położony; czem z bydlęty nie z pamięty w stajni jestes złożony.
By całek siana przyrzyznany, grzesznik bydlęciem narzucony; przezemnie był zbawiony.
Twoje państwo & poddaństwo jest swiat cały o Boże! Pys' drogi kwiat; czemuż cię swiat przyjąć niechce
Panne głosy pod niebiosy wzbijającą się Racheli; gdy swe syny bez przyczyny, w krwawej widzi
Bo swiat doczesne marności, zwykł kochać; mnie ze swej złości, krzyżowe ściele łoże dręczyciele.

Panne głosy pod niebiosy wzbijającą się Racheli; gdy swe syny bez przyczyny, w krwawej widzi kaź-
8 Trzej Królowie Monarchowie wschodni kraj opuszczający; serc ofiary z brzemia dary, Jezie Pana
Darami się kontentuje, bardziej serca ich szanuje. Za to niech Niebo mają.

Muz 241/1

Moderato

1. A w dzień na-wo-dze-nia Sy-na je-dy-ne-go ; oj-ca przed-wiecz-ne-go

2. Panna po-wo-dzi-ła nie-bies-kie dzie-ciątko ; wżło-bie po-ło-ży-ła

3. Tu-to pas-tusz-ko-wie o tem us-łysze-li ; zaraz do Be-tle-em

4. Przy-szedł-szy do szopy wi-dzą że Ma-ry-a , prze-czysta pa-nien-ka

1. Bo-ga praw-dzi-we-go 1. We-so-lo spie-waj-my chwałe-chwa-lę dajmy

2. Nałe pacho-lą-tko 2. Pa-ste-rze spie-wa-ją na multankach grają

czem przed-tej bie-żeli 3. Powitać dzie-cią-tko ma-łe pacho-lą-tko

śli-czna jak li-li-a 4. Po-wi-ja w pie-busz-ki Sy-na bez po-duszk-ki

Ej kolęda-kolęda

5. A Józef staruszek w żłobeczku Mu ściele, bydlęce wygryzki, a siana nie wiele. Wół z osłem klękają, parą zagrzewają. Ej kolęda kolęda.

6. Mówi im staruszek, zaśpiewajcie pięknie, bo się złego głosu dziecią-tko przelęknie Albo też zagrajcie, Panu chwałę dajcie. Ej kolęda kolęda

7. I tak wszyscy społem w około stanęli, Panu maleńkiemu wesoło krzyknęli

Panie! Daj być w niebie, niech chwalemy Ciebie Ej kolęda kolęda

Druk Kempnera w Płocku

Biblioteka TNP im. Zielińskich
Muz. 241/2

Alto

Moderato.

1. W xlo-bie le-ży kuź-dy bież-ny ko-leę-do-wać ma-le-mu, Je-zu-so-wi Chry-stu-so-wi dziś do nas zes-łanemu

2. My też sa-mi x pio-sen-ka-mi za wa-mi po-spie-sze-my; a tak tego ma-leń-kie-go niech wszy-scy ko-ba-cze-my.

3. Naj-przód tedy nie-chaj wszę-dy za-brzmi świat wesołości, że po-sła-ny nam jest dany Emanuel wbiedzkości

4. Wi-taj Pa-nie, co się sta-nie że ros-ko-szy niebieskie, opuściłeś, a zstą-pi-łeś na te nis-kości ziemskie.

1. Pas-tusz-ko-wie przy-by-wajcie Jemu wdzię-cznie zas-pie-waj-cie ja-ko Pa-nu na-sze-mu

2. Jak u-bo-go na-ro-dzo-ny, pła-cze, w staj-ni po-ło-żo-ny więc go dziś po-cie-sze-my.

3. Że go te-dy przy-wi-taj-my; z a-nio-ła-mi zaś-pie-waj-my; chwa-ła na wy-so-ko-ści

4. Mi-łość two-ja to spra-wi-ła, by czło-wie-ka wy-wyż-szy-ła, pod nie-ba Em-pi-rejs-kie

5. Czem w żłóbeczku nie w łóżeczku na sia-nie położony: czem z bydlęty nie z panięty w stajni jesteś złożony.

6 Twoje państwo i poddaństwo jest świat cały o Boże: Tyś drogi kwiat czemóż Cię świat przyjąć niechce choć może

7 Bo świat doczesne marności, zwykł kochać mnie ze swej złości, krzyżowe ciężkie łoże.

8 Ranne głosy pod niebiosy wzbijają się Rachelі: gdy swe syny bez przyczyny, w krwawej widzi kąpieli.

9 Trzej królowie Monarchowie wschodni kraj opuszczają; serce ofiary z trzema dary tobie Panie oddają

Darami się kontentuje, bardziej serca ich szanuje. za to niech Niebo mają

BIBLIOTEKA TNP Kraków
Biblioteka TNP Kraków
Muz. 241/I

Moderato

1

1. A w dzień na-ro-dze-nia Sy-na je-dy-ne-go Oj-ca przed-wie-czne-go
2. Pan-na po-ro-dzi-ła nie-bies-kie dzie-cią-tko w żło-bie po-to-żyła
3. Tro-ro pas-tusz-ko-wie o tem u-sły-sze-li zaraz do Be-tle-em
4. Przy-szed-łszy do sto-py wi-dzą, że Maryca. przeczysta pa-nien-ka

Bo-ga prawdzi-we-go 1. We-so-ło spie-wajcie chwa-le chwa-le dzie-cie
Na-le pa-chną ła-tko 2. Pas-terze spie-wa-ją na multankuchgrajo Ej kolęda kolęda
czem prę-dzej bię-że-li 3. Powi-tać dzieciątko małe pocholątko
Śli-czna jak li-li-a 4. Po-wi-ja w pie-luszki syna bez po-duszki

5. A żłobek staruszek w żłobeczku Mu ściele, bydlęce wygryzki, a siana nierwiele
Wół z osłem ulękają, para zagrzewają. Ej kolęda, kolęda.

6. Módl im staruszek, zaśpiewajcie pięknie, bo się z tego głosu dzieciątko przelęknie
Albo-też zagrajcie, Panu chwałę dajcie. Ej kolęda, kolęda

7. I tak wszyscy społem w około stanęli, Panu maleńkiemu wesoło krzyknęli
Panie, daj być w niebie, niech chwalemy Ciebie. Ej kolęda, kolęda

Biblioteka TNP m. Zamość
Muz. 241/2

2.

1. W Betlejem leży każdy bieży kolę dować malemy, Jezusowi Chrystusowi dziś donas zrestanemu.

2. My też sami z pasterzami zawami pospieszemy; a tak tego maleńkiego niech wszyscy zobaczemy

3 Najprzód tedy niechaj wszędy zabrzmi świat wesołości, że postawy nam jest dany Emanuel w nikłości.

4. Witaj Panie! co się stanie że nas kosztuje Niebieskie, opuściłeś, a zstąpiłeś na te niskości ziemskie.

1. Pastuszkowie przybywajcie, Jezusa widzieć zaprzewajcie; jatko pełno nasze mu.

2. Jak ubogo narodzony, płacze, w stajni położony, więc go dziś pocieszemy

3. Jego tedy przywitajmy; z Anioły zaśpiewajmy: chwała na wysokości.

4. Niebieskie twoja to sprawiła, by człowieka wywyższyła pod Niebo Empirejskie

5. Czem w żłobeczku nie w łóżeczku, na sianie położony; czem z bydlęty nie z panięty w stajni jestes położony.
By człek sianu przyrównany, grzesznik bydlęciem nazwany; przeze mnie być zbawiony

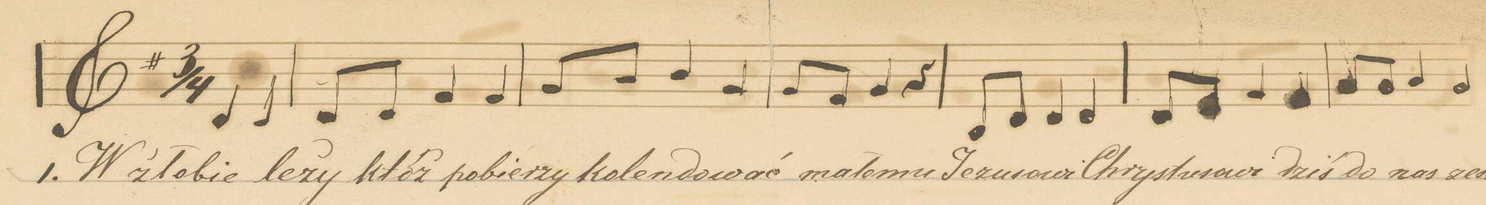
6 Twoje państwo i poddaństwo, jest świat cały, o Boże! Tyś drogi kwiat: czemuż Cię świat przyjąć nieche choć może
Bo świat doczesne marności; zwykł kochać: mnie ze swej złości, krzyżowe ścieżki Boże.

7 Ranne ptaszy pod niebiosy wzbijają się Kacheli; gdy swe syny bez przyczyny w krwawej widzi rzucieli
Większe mnie dla nich kapanie w krwawym strzeka oceanie; zkąd niebo będą mieli.

8 Trzej królowie Monarchowie wschodni kraj opuszczają: sere ofiary z złotemi dary, tobie Panu oddają
Darami się kontentuje, bardziej serca ich szanuje. za to niech Niebo mają

BIBLIOTEKA TNP

Muz. 241/1

1. W żłobie leży któż pobieży kolendować małemu Jezusowi Chrystusowi dziś do nas zesłanemu

2. My też sami z pieśneczkami za wami pospieszmy; a tak tego maleńkiego niech wszyscy zobaczemy

3. Najprzód tedy niechaj wszędzie zabrzmi hoiat w wesołości że postany nam jest dany Emanuel w niskości

4. Witaj Panie! cóż się stanie ze rozkoszy niebieskie opuściłeś, a zstąpiłeś na te nicości ziemskie

BIBLIOTEKA TNP X im. ZIELIŃSKIEGO

Biblioteka TNP im. Zielińskich

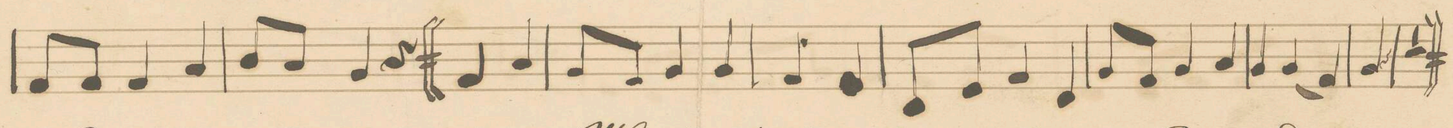
Muz. 241/1

Alto

Moderato

1. A w dzień narodzenia Syna jedynego Ojca przedwiecznego
2. Panna porodziła niebieskie dzieciątko w żłobie położyła
3. Skoro pastuszkowie o tem słyszeli zaraz do Betlejem
4. Przyszedłszy do szopy rodzą że Marya przeczysta panienka

1. Boga prawdziwego;
małe pacholątko;
czem prędzej biezęli;
śliczna jak lilja;

1. Wesoło śpiewajmy chwałę Bogu dajmy
2. Pasterze śpiewają na multankach grają
3. Powitać dzieciontko małe pacholontko
4. Porwija w pieluszki Syna bez poduszki

5. A Józef staruszek w żłobeczku Mu ściele bydlęce wygrzywki, a wiana niewiele
Wół z osłem tłęskają parą zagrzewają Ej kolenda kolenda
6. Mówi im staruszek zaśpiewajcie pięknie bo się złego głosu dzieciątko przelęknie
Albo też zagrajcie Panu chwałę dajcie. Ej kolenda kolenda
7. I tak wszyscy społem w stodołę stanęli. Panu maleńkiemu wesoło krzyknęli
Panie, daj być w niebie, niech chwalemy ciebie Ej kolenda, kolenda.

Biblioteka TNP w Zielonkach

Muz. 241/2

1. W żłobie leży kto pobiegnie kolędować małemu Jezusowi Chrzystusowi dziś do nas zstąpieniu

2 ~~My też sami z pasterzkami zá gwiazdą pospieszmy; a tak tego maleńkiego nich wszyscy obaczymy~~

3 ~~Najprzód tedy niechaj wszędzie za wolą~~ zabraw świat w wesołości się pokłony nam jest dany Emanuel w niskości

4 Witaj Panie! cóż się stanie z tak rozkoszy niebieskie opuściłeś, a zstąpiłeś na te niskości ziemskie.

1 Pastuszkowie pobożnie pieśni wdzięcznie przygrywajcie Panu naszemu

2 Jak ubogo narodzony Panie w stajni położony, Więc go dziś uciesznie

3 Tego tedy przywitajmy i z Aniołami zaśpiewajmy Chwała na wysokości

4 Miłość moja do sprawiła byś z nieba Empirejskiego

5 Czom w żłobeczku nie w łóżeczku na sianku położony czom z bydlęty nie z Panięty Witaj nie jesteś sam zostawiony.
By ciebie sianu przywiązany ościennik bydlęciem nazwany prześwietne był zbawiony!

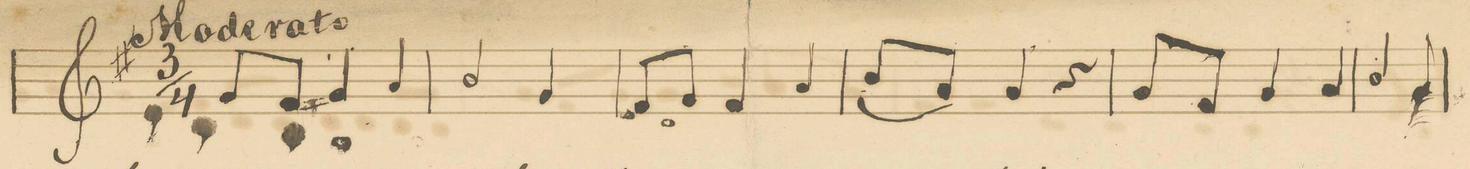
6 Twoje państwo i poddaństwo jest wszędy cały o Boże dziś pokój kupuje czemu cię stamtąd przyjąć nie chce lub nowe?
Bo świat doczesne wolności zwykł kochać mnie ~~nie~~ z dołu Krzyżowe ciele łoże.

7 Wraz głosy pod niebiosy wzbijają się Rachel Izydzkiny W zdrowej wsi kąpieli
Więcej mnie dla nich kąpanie w krwawym ciele o ciemnie zkąd niebo będą mieli.

8 Trzej królowie monarchowie wschodni kraj opuszczają serc ofiary z trzema dary, Tobie Panu oddają.

Biblioteka TNP Kap. Zamkowa
Muz. 241/11

Alto

1. A w dzień narodzenia Syna jedynego Ojca przedwiecznego

2. Panna porodziła niebieskie dziecięątko w żłobie położyła

3. Skoro pastuszkowie o tem usłyszeli zaraz do Betlem

4. Przyszedłszy do szopy ujrzą że Marya przeczysta panienka

1. Boga prawdziwego; 1 Wesoło spiewajmy chwałę Bogu dajmy
małe pacholątko; 2. Pasterze spiewają na multankach grają
czem prędzej bieżeli; 3. Powitać dzieciontko małe pacholontko
śliczna jak lilia; 4. Powija w pieluszki Syna bez poduszki } Ej kolenda kolenda

5 A Józef Staruszek w żłobeczku Nu ciele bydlęce wygryzki a siano nierzek
Wół z Bliem klekają parą zagrzewają Ej kolenda kolenda

6 Mówi im Staruszek zaśpiewajcie pięknie bo się z tego głosu dziecionko przelęknie
Albo też zagrajcie Panu chwałę dajcie Ej kolenda kolęda
7 Jak wszyscy społem w około stanęli Panu maleńkiemu wesoło krzyknęli

Panie! Daj być w niebie, niech chwalemy Ciebie Ej kolenda, kolenda

Biblioteka TNP im. Zmyślonych
Mus. 241/2

Tenore.

Druk Kempnera w Płocku.

BIBLIOTEKA

1. A zto-bie, że zły każdy bieży koło dowód maże mu, Jezus swe chrystusowi dziś do nas zeskanemu
2. My też zaraz z piosenkami za wami pospieszemy, a tak tego maleńkiego nich rozszyrzo baczemy
3. Idźmy przeto tedy, niechaj wszędy zabrzmi świat wesołości, że postały, nam jest dany Emmanuel w niskości
4. Wstąp, Panie, co się stanie, że roskoszy niebieskie opuściłeś, a zstąpiłeś na te niskości ziemskie

1 Pastu szkoc wie przybywaj cie, Jemu wdzięcznie zaśpiewajcie, jako Panu naszemu
2 Jak u bo go narodzony, przecze wstani położony: więc do dziś pocieszony.
3 Jego te dy przywitajmy, z Aniołami zaśpiewajmy: chwała na wysokości
4 Miłość Twoja to sprawiła by człowieka wywyższyła, pod Nieba Empirejskie
5. Czem w żłóbeczku, nie w łóżeczku, na sianie położony: czem z bydlęty nie z
panięty jesteś złożony.
By człek siana przywłaszczony, grzesznik * bydlęciem nazwany; przezemnie był zbawiony.
6 Twoje państwo i poddaństwo, jest świat cały o, Boże. Tyś dwóg i świat
czemuż bez świat przyjąć niechce, choć może
Bo świat doczesne marności; zwykł kochać: Mnie ze swej złości, krzyżowe ciężkie łoże.
7. Ranne głosy pod niebiosy, wzbijają się Racheli, gdy swe syny bez przyczyny,
w krwawej wodzi bo pieli
Większe Mnie dla nich kąpanie, w krwawym rzeka oceanie; skąd niebo
będą mieli.
8. Trzej Królowie Monarchowie wschodni kraj opuszczają, serc ofiary z trze-
ma Dary, Tobie Panie oddają;
Darami się kontentuje, bardziej serca ich szacuje. za to niech niebo mają.

Biblioteka TNP im. Zelińskich

Muz. 241/1

Moderato

Kolęda.

1. Aw dzień naro – dze – nia Syna jedy – ne – go Ojca przedwiecznego Boga prawdziwego.
2. Panna poro – dzi – ła niebieskie dzieciątko, w żłobie poło-żyła — małe pacholątko;
3. Skoro pastuszkowie onem usłyszeli, zaraz do Betle-em co prędzej bieżeli,
4. Przyszedszy do szopy widzą że Marya, przeczysta panienka, śliczna jak lilia,
5. A Józef starowzek w żłobeczku Mu ściele, bydlęce wygryzki, a siana niewiele.
6. Mówi im starszek, zaśpiewajcie pięknie; bo się z tego głosu dzieciątko przebudzi.
7. I tak wszyscy społem w około stanęli, Panu maleńkiemu wesoło kazali.

1. We – so – ło śpiewajmy, Pa – nu chwałę dajmy. Ej kolęda, ko – lę — da.
2. Pastuszkowie śpiewają, na multankach grają. " " " " "
3. Powitać dzieciątko, małe pacholątko. " " " " "
4. Po wi – ja w pieluszki Syna, bez poduszki. " " " " "

Albożeż zagrajcie, Panu chwałę dajcie. Ej kolęda, kolęda.

Panie dajdyć w niebie, niech chwalony Ciebie. Ej kolęda, kolęda.

Biblioteka TNP im. Zelwerowicza
Muz. 2411/2

Tenor.

Druk Kemptnera w Płocku

1. Wzło-bi lez ży Kaz-dy bie-ży ko-lę — do-rnać na-te-mu Je-zu-so-wi Chrystu-so-wi dzisdo nas ze — stą-pe — mu.
2. Aby też sa-mi zpro-sen — ka-mi za wą — mi po — spieszamy a dak te-go ma-łek-kie-go niedżwyciężo — wi-ta - my.
3. Naprzód de-dy wiz-ołaj wsze-dy za-bumi swiat we-so-łoi-ci Że po-siany nam jest żadny Ema nn kl u nij-kość eg.
4. Wi taj pa-nie co się dla-tcie ze roz-ko-szy niebiosk Opu-ści-łeś a zstąpiłeś na te nikcie — ci ziem-skie.
5. Crem-szro-ber-ku nie wió-żecz-ku na sia-nie po-łożony cremchy-dzby nie z pa nizyny wstąpiłeś zło - żo - ny.
6. Two-je pan-stwo i poddań-stwo jestświat cały O Boże Tys drogiświat ezemur ciz świat przyjęć niechce chcć może.
7. Kamie gło-sy pod nie-bio-sy wzbi-ja-ją się Kacheli Gdy swe synny bez przyczyny z krwawej kródź kąpie li.
8. Trzej kro-lo-wie mo mar chowie wschodni kraj o pouczają Serc ofiary z trzema dary Tobie Panie oddają.

1. Pastu — cy wie prey-dy — waj-cie Je-mu wtrzymie zą-spie-waj cie ja-ko pa-nu na sze mu
2. Jakm — bo — go na-ro-dro-my płacze witaj-mi po-bo - żo-ny wrzego dziś po cie sze my.
3. Jego te — dy przyświ taj - my - Zbawiciela - mi za-spie-waj-my Chwa-ła na wy — so-ko-ści
4. Mi Teść Two ja to spra-wi-ła by czło-wieka wywyższyła pod niebia Empirejskie
5. By człek zia mu prey równany gnieźnik bydlęciem narzuca przezmnie był zbawiony.
6. Bo świat do-ezesne marnności zwykł kochać. Mnie ze swej złości krzyżowe ścieże Twe.
7.
8. Darami się kontentuje, bardziej serca ich racuje. Za to niech niebo mają.

Płock dnia 22 stycznia 1898 roku.

Biblioteka TNP im. Zamoyskich

Biblioteka TNP im. Zamoyskich

Mus. 241/1

Tenor.

Moderato.

1. EA wdzień na - ro - dze - nia Sy-na je - dy - ne - go Ojca przedwiecz-ne-go Boga prawdz - we - go
2. Panna porodzi - Ta Niz-bies-kie dzie - cigt-ko wi2tobie po-To - zy - Pa marie pa-cho- lgt -ko
3. Jko-ro pas-tusz - ko - wie O tem u - sly - sze - li za-raz do Bet-le - jem czempy drej-bR - ze - li
4. Przy-szedt - szy do sno - py wi - dzq ze Ma - ry - ja prze- czysta panien-ka sliczna ja li - li - ja
5. Ij fóre| sta - nu - srek w Zlo - bea-ku Mie scie - le bydl-ec' wy - gryk - ki i sia-na mie - wie le
6. Moni im sta - nu - srek za-spie-waj-cie pizk - nie bo sie zle-go glo - su dzie-cigt-ko prze-lzk - nie
7. I tak wszyscy spo - Tem wo - ko - To sta - ngz - li Pa - nu marlei-kie-mu we-so-To krzyk - ng - Pi

1. We- so - To # spie-wajmy pa - nu chwa - lq daj - my
2. Pas- te - rze spie -wa-jq na mul - tan - kach gra - jq
3. Pani - tac dzie - cigt-ko ma - Te pa - cho - lgt - ko
4. Pos wi - ja wpie - lusz-ki sy - na bez pu - duszki

} Ejkolęda ko - lq - da.

5. Wit zo - stem klq - ka - jq pa - rq za - grze - wa - jq
6. Al - bo dzi za - graj-cie pa - nu chwa - lq daj - cie
7. Pa-nie daj kyé wnie-bie wszechmo-gu-cim nuy Cie - bie.

Biblioteka TNP im. Zelwerowicza

Muz. 211/2

Tenora

1. W żłobie leży, kto gwiazdy bierzy, kolędować maleńkiemu Jezusowi Chrystusowi dziś do nas
2. My też sami z piosenkami za wami pospieszymy a tak tego ze postawy maleńkiego niech wszyscy
3. Odtąd tedy niechaj wtedy zakrzmi świat wesołości nam jest dany Emanuel
4. Witaj, Panie! co się stanie że roskoszy niebieskie opuściłeś a zstąpiłeś na te nikości

zesłanemu
w nikości zobaczony
w niskości
niemskie

1. Pastuszkowie przybywajcie narodzonemu Jemu wdzięcznie zaśpiewajcie jako Panu naszemu
2. Jako ubogo przywitajmy hiacke płacze w stajni położony więc go dziś pocieszmy
3. Jego tedy to sprawia z aniołami zaśpiewajmy chwała na wysokości
4. Miłość Twoja by człowieka wywyższyła, pod niebo Empirejskie
5. Chrom w żłóbeczku, nie wióreczka na sianie położony: chrom z bydlęty nie z prawdy jest ziożony

By orzek siana przyrównany grzesznik bydlęciem nazwany; przez cnotę być zbawiony

6. Twoje państwo i poddaństwo jest świat cały o Boże! Tyś drogi kwiat cnotur Cię świat przyjąć niechce choć może

Bo świat doczesne marności zwykł kochać, Marię ze swej złości krzyżowe ścieli Boże

7. Ranne głosy pod niebiosy, wrzbijają się Racheli gdy swe syny bez przyczyny w krwawej widzi kąpieli

8. Trzej królowie Monarchowie wschodni kraj opuszczają serc ofiary z trzema dary Tobie Panie oddają

Darami się kontentuje, bardziej serca ich szacuje. Za to niech niebo mają.

BIBLIOTEKA TNP Muz. 241/1

Moderato

Tenory

1. A wdzień naro – dze – nia Syna języ – ne – go Ojca przedwiecznego Boga prawdziwego
2. Panna poro – dzi – ła niebieskie dzieciątko, w żłobie położyła małe pacholątko
3. Skoro pastuszkowie o tem usłyszeli zaraz do Betleem co prędzej bieżeli
4. Przyszedłszy do szopy, widzą, że Marya, przeczysta panienka śliczna jak lilia,

1. We – so – łe śpiewajmy Pa. nu chwałę dajmy. Ej – kolęda, ko – lę — da
2. Pasterze śpiewają, na multankach grają. " " " " " "
3. Powitać dzieciątko, małe pacholątko. " " " " " "
4. Po – wi – ja w pieluszki Syna, bez poduszki " " " " " "

5. A Józef staruszek w żłobeczku mu ściele, bydlęce wygryzki, a siana niewiele
Wół z osłem klękają, parą zagrzewają. Ej kolęda, kolęda.
6. Mówi im staruszek, zaśpiewajcie ciszej, bo się z tego głosu dzieciątko przelęknie
Abo też zagrajcie, Panu chwałę dajcie. Ej kolęda, kolęda
7. I tak wszyscy społem w kółko stanęli, Panu maleńkiemu wesoło zaśpiewali
Panie! daj być w niebie, niech chwalemy Ciebie. Ej kolęda, kolęda.

Biblioteka TNP im. Zamoyskich
Muz. 24/2

Basso.

Moderato

1. W Tobie leży, każdy bieży kolę do wać mamu—, Jezusowi Chrystusowi dziś do nas ustanu
2. My też sami z piosenkami zuwami pospieszamy,— a tak bego maleńkiego niechuszczego obaczy
3. Vajprzód tedy niechaj wszędy zabrzmi dźwięku wesołości— że postany nam jest dany Emanuel
4. Witaj Panie! co się stanie że rozkazy niebieskie opuściłeś, a zstąpiłeś nie do raiskich
5. Siem w żłobeczku nie w żłobeczku, na sianie położony, czym z bydlęty nie z panięty, w stajni jesteś złożony
6. Twoje państwo i poddaństwo jest świat cały, o Boże! Tyś drogi kwiat, cumuż świat przyjść nie chce
7. Ranne głosy pod niebiosy rozbijają się Bacheli gdy we synu bez przygany w krwawej wodzi kąpieli
8. Trzej królowie Monarchowie, wschodni kraj opuszczają, sere ofiary z drzema dary tobie Panu oddają

1. Pastuszkowie przyby wajcie Jemu — wdzięcznie zaśpiewajcie, jako Panu swemu.
2. Jakubego narodzony płacz w stajni położony, wisc go dziś pocieszmy.
3. Jego tedy przywitajmy z Aniołami zaśpiewajmy chwałę na wysokości.
4. Miłość twoja to sprawiła, by człowieka wywyższyła, pod Nieba Empirejskie.
5. By człek sianu przywrócony, grzesznik bydlęciem nazwany; pierwnie był zbawiony.
6. Bo świat doczesne marności zdy kt kochać, mnie ze swej złości, krzywdo ziemk
7. Większe mnie dla nich kąpane, w krwawym ciała oceanie, zkąd niebo będą miedzy
8. Darami się kontentuje, bardziej serca ich szacuje. Za to niech niebo mają.

Biblioteka TNP im. Zielińskich
Muz 7241/1

Moderato. Basso.

1. A w dzień narodzenia Syna jedynego, Ojca przedwiecznego Boga prawdziwego
2. Panna porodziła Niebieskie dzieciątko, w żłobie położyła małe pacholątko
3. Skoro pastuszkowie o tem usłyszeli, zaraz do Betleem coprędzej bieżeli
4. Przyszedszy do szopy, widzą że Maryja, przecz[y]sta panienka z liczna jak lilija
5. A Józef starzeszek w żłobeczku Mojżesze, bydlęce wygryzki, a siana nie wiele
6 Mówi im starzeszek zaśpiewajcie pięknie, bo się z tego głosu dzieciątko ponęknie
7. I tak wszyscy społem wokoło stanęli, Panu maleńkiem wesoło krzyknęli

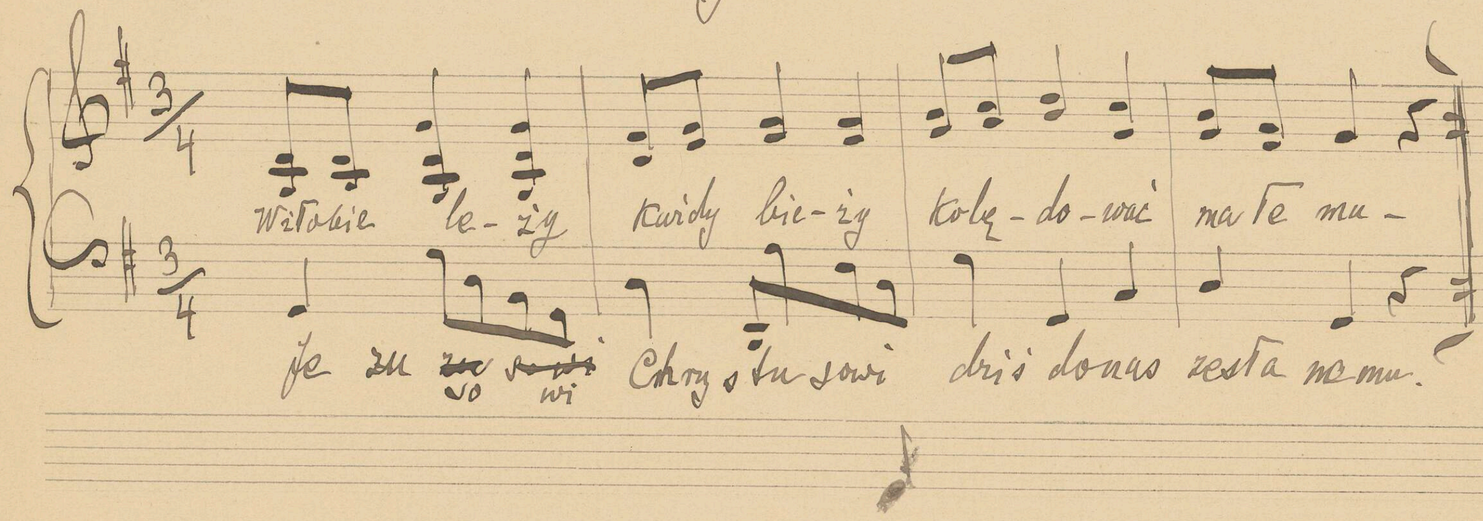
1. We so to śpiewajmy, Pa- ~~chwalę dajcie~~ nu dajmy
2. Paste rze śpiewają na - muzankach grają.
3. Powi- tać dzieciątko ma- łe pacholątko
4. Po-wi-ja w płótuszki, Ży - na bez poduszki
5 Wół z ośłem klękają pa- rą ogrzewają
6 Albo też zagrajcie, Pa - nu chwałę dajcie
7. Panie daj bijć w niebie niech chwalemy Ciebie

Ej kolęda ko - lę - da

Ej kolęda ko - lę - da

BIBLIOTEKA TNP x Zb. Ziemskich x
Biblioteka TNP Zb. Ziemskich
Muz. 241/2

„W żłobie leży"

Biblioteka TNP m. Zamościa
Muz. 241/1

Biblioteka TNP im. Ziemskich

„Awdrieś narodzenia"

10

2.

p

2.

Biblioteka TNP im. Zielińskich
Muz. 241/2

„W żłobie leży"

BIBLIOTEKA TNP IM. ZEROMSKIEGO

I

II

Płock 8/VI 98 r.

Płock 24/99 r

Druk Kempnera w Płocku.

1906
1898

Biblioteka TNP im. Żeromskich

Muz. 241/1